

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 ft. Fél évre 2 ft 50 kr. Negyed évre 1 ft 25 kr.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

Előfizetni csapán a kiadóhivatalban lehet B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a Nyilt-térre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések

Árszabály szerint számítatnak. — Nagyobb és többeszer hirdetések jutányosan eszközöltetnek.

Bélyeg minden egyes beiktatásnál külön 30 kr.

Nyilttér petis sora: 20 kr.

Augusztus 18.

(A—d.) Alkotmányos monarchiaknak léte s egész szervezete két hatalmas eszmén nyugoszik: a honszereteten s a király iránti hűségben. Ezredéves állami létünk, mind a kettőt kitörölthetetlen betökkel írta fel a történet lapjaira, melyekre mindenkor büszkék lehetünk. Az elmúlt viharos századoknak nehéz napjaiban a két tényező volt nemzetünk életében ama lüktető erő, mely azt a komoly és létét veszélyeztető időszakokban te tartani, a súlyos megpróbáltatások idején az elbukástól megóvni tudta és pedig olyformán, hogy állami és nemzeti jellegének sérelme nélkül s integritásának teljes fentartásával megújodva s új erőre kapva került ki a bajból.

A hűséget, a törhetlen ragaszkodást felkent királyra iránt a magyar nemzet nem tanulta, nem vette idegentől és idegenből, úgy szállott át az szent és drága hagyományként apáról úrra s ment át az vérünkbe eltörölthetetlenül. Bátisan és büszkén elmondhatjuk, hangos szóval hirdethetjük, hogy ez egyben méltó unokái vagyunk őseinknek.

Abban az örömben, melyet a mai napon, midőn Felsőes Király Urunk hatvanötödik születése napját ünnepeljük, mindnyájan osztatlanul érezzük, abban az imában, mely a hazának összes templomaiban ma elhangzik s az Égek urához száll, az az alattvalói hűség és ragaszkodás nyilatkozik meg a maga érintetlen s ifjan maradt erejével, melyet apáink éreztek

egykoron — s melyet ő tőlük kaptunk s vettünk át örököül, hogy azt ép oly illetlenül és sértetlenül adjuk át a mi utódainknak.

A mi örömünk nem reánk parancsolt hivatalos öröm, hanem az őszintén átértett, s valódi hódolattal párosult szeretetnek a megnyilatkozása. Mert a mi fölkennt Királyunk az alattvalói hűség és ragaszkodáson felül megszerezte a legmagasabb trónnak azt, a mi annak legszebb ékességét, esziszolatlan díszét képezi, a mi annak maradandó fényt kölcsönöz: a magyar nemzet szeretetét. Szent István koránája azon pillanatban nyerte vissza régi fényét s ragyogását, midőn annak fölkennt viselője, a mi Urunk és Királyunk annak gyöngyei közé oda illesztette a legszebb gyöngyöt: a mi szeretetünket.

És a kit a magyar megszeret, megvan az szeretve nagyon!

Mint fényes, korán továtit álom él bennünk ama szép napoknak emléke, melyeken Király Urunkat városunk falai között üdvözölhettük. Az Uralkodónak királyi méltósága, leereszkedő nyájassága, lebilincselő megjelenése eltörölthetetlenül él mindnyájunk emlékezetében. Egy-egy kimagasló alaknak fénylő övezett megjelenése örömmre gyullasztja, valóságos mámorba ejti a népet, eltűnése lelőhasztja az örömet s kioltja a mámort. Velünk ez nincsen úgy; mi Király urunkra tekintve, az elmúlt napok erejével érezzük ezt az örömet ma is, hűségünk és ragaszkodásunk oly élénk és őszinte ma is, mint ama napokon és annak marad meg azután is, mert

annak rugója, élesztő s megtartó ereje több valami az alattvalói hódoltnál, mert annak éltető eleme: a szeretet, ez pedig örök és változatlan.

Annak szíveinkben gyökeredző parancs-szava hív minket is össze a templomba, hogy ott a szent áhitat ünnepélyes perczei közepette buzgó fohászszal könyörgjünk áldást az Égek urától arra a fölkennt főre, melyen szent István koránája ragyog, arra a fejedelemre, a kit a halás és emlékező tudó nemzet már most is a «legalkotmányosabb királynak» hív és nevez. Az a cím pedig, melyet nemzet királyának halálból és szeretetből ad, nem üres s pusztá cím, hanem igaz, maradandó s olyan, melyet átvesz s megőriz a történet.

A b-gyarmati ág. ev. egyház már megtette a szükséges intézkedéseket, hogy *Baltik Frigyes* püspök beiktatását mennői ünnepélyesebbé tegye. A meghívókat az ünnepélyhez már szétküldötték s abból mi is kaptunk egyet, mely a következő:

„Üdvözlét az Úrban! A balassa-gyarmati ev. egyházközség méltóságos Baltik Frigyes püspök urat, lelkészévé megválasztván, beiktatását f. évi szeptember hó 1-én fogja megtartani. Egyházközségünk életében e nap nemcsak nagyfontosságú, hanem valóságos örömnappal. Azon körülmény, hogy a dunáninneni egyházkerület egyházi kormányzatának központja ide, közénk helyeztetik át e napon, kimágyaló jelleggel kölcsönöz annak mellett azon tény, hogy őszintén tisztelt püspökün-

TÁRCZA.

Ha szárnyam van.

Jött a levél,
Anyám írta,
Nem is írta,
Tele sírtá.
Azt írta, hogy:
«Apád beteg»
S én kiáltam:
«Megyek... megyek»...

«Száguldj vonat,
Repülj gyorsan —
Egész úton
Ezt zokogtam.
S hiába volt
Esdeklésem...
Ha szárnyam van:
El nem kesem.

Kubinyi Béla.

A feledés.

Ki hön szeret, az nem feledhet többé,
Ki elfeled, — az nem szerethetett.
Ki szeretett, és megis elfeledhet,
Feledte, hogy szeretni is lehet.

Igy engem is, te szintén elfeledhetsz,
Feledni, haj! azt én is jól tudok,
Feledtem azt, hogy elfeledtél! — oh, de
Téged feledni képes nem vagyok.

Luehkomcz Imre.

Jeruzsálemi út.

A helyb. főrabbi jegyzetel nyomán közli: Deutsch Jenő.

VII.

S ha jön még — a mint jönni fog —
Népiért fergeteg
Elpusztulhat Jeruzsálem
Harmadszor is, de tégedet
Megvéd a szent honszeretem!)

Kedves olvasóim! Bemutattam önöknek Jeruzsálemet. Hosszu bemutatás volt. A sok fától nem láttak az erdőt, maga Jeruzsálem még nem juthatott szóhoz. Szegény, fáradt volt hosszú útjától. Milyen hosszú egy kirándulás, a holt tengertől, a feledés honától, az önök lelkeig! De most már hadd jusson lélegzethez. Úgy hiszem, már fölleptethetem őt magát is. Szerény tollam igyekezett számára részvétet kelteni, reményem: sympathiákkal köveztem az útját. Most már vannak barátjai. A subjectivitás, az írói «én» tehát már hallgathat. De hallgatni fog Jeruzsálem jelenlegi «én»-je is. Az a másik «én», mely most már sajnos: csak «ő», a cselekvő, élő, tomboló hajdani «én» fog önök előtt megnyilatkozni. Legyenek kérem elnézés-sel irányában, ha egy kis lámpalázzal fog küzdeni. De márták szíveiket az emlékezés, az idealizmus tágy habjaiba, ha meg akarják őt érteni. Legyen az idealizmus közöttük a tolmács.

*) Pajor István kir. tan. ur mintazy keretöl igénytelen tárczaciklusomhoz a lapok m. heti számában „A választott néphez” cím alatt gyönyörű költeményt írt, melynek szíveskedő kedves akkordjai még most is fülemben csengenek. Ez legszebb elégtétel, hogy az érdemes költőt — bár közvetve — egy ilyen szép munkára inspiráltam. Lelekem legszebb virágaihoz kötnék koszorút ó nagának, de hozzája méltót csak úgy fonhatok, ha saját szavait citálva, az őz kapának az Ur mezejében azt kívánom, hogy az a szép úrdög, mit úgy híznak „poesia” ihlessa meg hatalmas kedélyét még sok ilyen bájos szárnyalásra és kiapadhatlan fantáziájára itatítsa meg szomjas keblünket még sok ilyen édes kortyval.

Deutsch Jenő.

Hiszen máskülönb, hogy is értenék meg, mikor oly távolság van közöttük, időben, érzésben, s gondolkodásban? Nem közönséges dolog az, kétezer évi alvás után, egyszerre, egy minden ízében idegen világ előtt megszólalni! Ha ujak az eszmék, ujak az indulatok, ujak a fogalmak, legyen az idealizmus a régi. S ne mosolyogjanak kérem, a mankókon járó, öreg Jeruzsálem, még mindig idealista.

«Hát aztán csak otthagyták, a hol hallgathatja a méhek döngését, a mig a föld az Isten planetája marad A méh előbb élt, mint az ember. S tovább fog élni mint az ember...» S Jeruzsálem tovább fog élni, mint a méh. Így kellett volna folytatni. Angyalok nem csokolják már többé arczatát, mint hajdan, — s a halál angyala is kerül. Pedig milyen könnyen adják a halált, annak a ki őt. De én holt vagyok, aki minden reggel fölébred s még sem élek.

Hát hiszen van Isten s van halál angyala. De nincsen az Istennek halálangyala, aki eljőjön akkor, mikor nagyon hívják. Nevemet hasztalan keresed az «Élet» nagy indexkönyvében — de a halottak anyakönyvében se talál meg. Nincs sommin s nem vagyok senki. Nem vagyok se birtokos, se birtok. Engem nem számítanak seholsem. Valamikor réges-régen, ha az Isten egy eszme sugárfényét szikrázta a népek közé, én tartottam kezemben a búvárlámpát. Az események nagy gépezetét, a hatalmas világ-mechanizmust én fűtöttem. Hja mindez «volt». Borzongtam, mikor a «lenni» igének a múlt idejét ragoztattak velem «voltam!» — A saját nevem volt, a mitől úgy irtóztam, mert most én vagyok az a — «voltam!».

Mikor még rám nézve is létezett az «enyém» fogalma, volt nekem egy külön világtörténetem, melynek lapjait lángelmék, istenszüllött lelkek töltötték meg. Falaim között fejlődött Salamon-

ket, kinek mély vallásosságát, kiváló tudományos ismereteit, lebilincselő szívósságát csupán a keresztényzetet terén kifejtett tevékenysége mulja felül, beiktatott lelkészségük fogjuk üdvözölni, egyházközségünk minden tagja előtt ünneppé avatja azt. Szeretnők, ha ez örömről ne csupán egyházközségünk tagjaira szorítkoznánk, szeretnők, ha abban osztoznánk s a beiktatás ünnepélyességét megjelenésével s képviseltetésével emelné, s mi hisszük, bizunk is, hogy e meghívó levelünk, melynek szövegében minket az öszintén átértett tisztelet vezet, meghallgatásra fog találni s e napon üdvözölnie egyházközségünknek módjában álland. Midőn még szives tudomásul venni kérnők, hogy a beiktatás szeptember 1-én d.-a. 10 órákor veszi kezdetét templomunkban, hogy annak megtörténte után a küldöttek fogadására s a tisztelgés következik a paplakon, hazafias üdvözléssel maradtunk B.-Gyarmat, 1895. augusztus hó 10-én A b.-gyarmati ev. egyház nevében: Sztranyavszky Géza, felügyelő. Dr. Kossaczky Arnold, jegyző. A tisztelgéseket követő lakomára jegyek Selmezy Sándor pénztáros úrnál válthatók.

A meghívóval kapcsolatban azon kérémet is terjésti elő az egyház, hogy mindazok, a kik esetleg meghívót nem kaptak s az ünnepélyen részt venni óhajtanak, és iránt Sztranyavszky Géza felügyelőhöz vagy dr. Kossaczky Arnold jegyzőhöz fordulni sziveskedjenek, a kik a kifejezett óhajnak a legnagyobb készséggel teendnek eleget.

Esperességi tisztikarválasztás.

A nógrádi esperességi tisztikar általános választására nézve, a mint arról értesítenek, a következő felhívás intéztetett az egyházakhoz:

Mélyen tisztelt Egyház!
Nagyságos és Nagytiszteletű Elnökség!
Nógrádi esperességünk — a választások előtt áll.
Sokan mondják, hogy a tájékozatlanság zavarban ásznak egyházaink.
Szomorú helyzet volna, ha való volna.

Nem hishetjük!
Mindazonáltal a tájékozatlanság eloszlására, mi a sórári furdóben történetesen összeverődött világi és egyházi rendű esperességi tagok, szomszédos egyházaink előjárójának nézetét is egybevetve, jónak találjuk e tájékoztató sorainkkal — ott, a hol erre szükség mutatkozik — felvilágosítással szolgálni.

nak daemoni lángesze, mely bevilágított a chaosba, mely eltalálta az emberi indulatot s szenvedélyek rugóit. Ki játszott a madarakkal s értette dalaikat, s behatolt minden szívbe, s rátalálva azok érzékeny pontjaira, ott megragadta őket, s vitte oda, a hova akarta. Ki szellemének futó tűzével előtte járt a gondolatoknak s a végzet nagy szövő gépének egy fonálát megkapva, arról vigyázva legombolyította a többi — szárnyas lelke albumába vázolta mindazt, a mi láthatatlan. De a »nagyok« tragikuma elérte őt is — szemei mindenbe látnak — csak önelkébe nem. Eltérte a saját lakásában, bujdosdít játszott saját magával. Addig foglalkozott a szenvedélyek ördögeivel, míg azok ő vele kezdtek foglalkozni. — Hát hiszen nem mindennapi préda a Salamon kifürkészhetlen nagy lelke. Ahhoz képest Faust s Manfred közönséges tucat lelkek. Azon a szírtén szenvedett hajótörést, a hol utána oly sok merész hajó kapott léket. Szeretett. A több népiesség az ő hatalmas röppentyőit is elszibbasztotta. S ő szakított az ő nagyszerű világával, becsapta maga után az ajtókat, melyek a kitálatlant tárják föl. Megrabolta saját magát. Annak a colossális léleknek a kulcsát csak ő bírta. S eldobta magától. S a templom — mely isteni gyertyák fényétől ragyogott — most Asmódi vad tüzengerében lobogott. Sez a tűz nemcsak a bölcset emésztette el. Elemészette a királyt is. Mert Salamon Jeruzsálem királya volt. Elfelejtette, hogy van egy világ, melynek a mysteriumait csak ő látja. Hát ez még a kisebb bűn. — De elfelejtette, hogy van egy nemzet, melynek sorsát ő tartja kezében — s az ilyen bűnöket a végzet már megszokta bosszulni.

Elvezette trónját. A koszorúkkal kényeztetett főnséges homlokra hulló hajfodrokat, kegyetlenül csapkodta a szél. Egyedül vándorol a vészterhes sötét éjszakában. Egyedül — a

Főesperesre, kire lehetne másra szavazni, mint az eddigi Svehla János főesperesre, aki 25 évi tisztí működése után megérdemli, hogy szavazatainkkal bizalmunkat újból nyilvánítsuk iránta. És ezt nem minden remény nélkül tehetjük. Ő volt az, aki évi jelentésében javasolta, hogy a főesperesi teendők osztassanak meg, akként, hogy a tanügy kezelése egészen az alesperesre bízassék. Így a munka megosztatván, a főesperesi teendő felnyírt apad, melyet főesperesünk végezni képes leendő. Szavazataink azért újból Svehla Jánost helyezzük vissza a főesperesi hivatalra.

Az alesperesi hivatalra is több jelesünk van. De a viszonyok egybevetésével tanácsosnak látjuk Vladár Miksa szíriki lelkész hozni javaslatba, aki azon kívül, hogy mint főjegyző éveken át hűségesen vitte a hivatalt, otthon, egyházában folytonos tevékenységéről tanúskodó alkotásokat teremtett. Kisdédóvódt hozott össze. Két tanítói állomást szervezett. Népe javára takarékpénztárat létesített! Temploma pedig kívül-belül díszlik.

Az esperességi felügyelői hivatalra, Laszkáry Gyulausk kerületi felügyelőségre történt megválasztásával csak egy név volt, a mely önkéntelenül felhangzott s ez Pulszky Ágoston neve. Igen természetes! Mert hisz Pulszky Ágost, a mellett hogy mint egyetemi tanár, országgyűlési képviselő s volt államtitkár elismert kapacitás, egyházunk terén egyháznagyjaink közé tartozik. A szécsényi egyházat, melynek alapítását édes atyja kezdte, ő azt, ez idő szerint párját ritkító áldozattal, megalkotta, jövőjét biztosította. Esperességi gyűléseinken ugyan ritkábban vett részt, tanári, országgyűlési képviselői tisztánél fogva a fővárosban lévén köve, de az egyházkerületi és egyházegyetem ügyeinek intézésére hatalmas felszólalásával irányadólag befolyt s mint zsinati tag, az egyházi törvények megalkotásánál tevékeny részt vett. Mint ilyen, ismeri tehát egyházaink minden ügyét-báját, lelkesíti és világi rendű tagjait, a bizottságok működését. Szóval sokoldalulag kipróbált férfiú, aki képes

a) lelkészeink ügyét az állam által tervezett stólaváltás idején befolyásával előnyösen eszközölni;

b) szegényebb sorsú egyházaink kérvényeit az állami segély, a Baldácsy-alapnál, a gyámintézetnél sikerre juttatni stb.

Vannak, akik mindezt elismerik, de nem tudnak megnyugodni.

1. hogy ő volt, aki a kerületek kikerekítését szóba hozta s így kikebelezetésünket a bányake-

rületből kivitte. De valljon nem voltak-e mások is, akik már előtte vagy vele egyidejűleg ezt szóba hozták. Például Thébusz, Geduly Elek, Zelenka és saját esperességi képviselőink. Pulszky, tudjuk, nem így akarta; esperességünk kettéosztását hozván javaslatba, az ő terve egészen más volt. De ha rossznak bizonyul; nem-e ő lehet az a hatalmas, aki változást eszközölhet javunkra. Épen azért, akik a kikerekítést nem helyeslik, épen ezeknek van okuk, hogy reá szavazva, tapasztalatilag engedjék őt meggyőződnie a helyzet tarthatatlanságáról.

2. Politikai irányával sincsennek többen kibékülve. De valljon nem annak a pártnak tagja-e, amely az egyházi reformok életbevitelével az állam és a felekezetek között a békét eszközölni, azokat — sok másokkal — a mi egyházunk javára megoldani óhajította? Hogy ez óhajaink szerint még nem sikerült, annak nem ő az oka. S ha függetlenpárti az, aki Pulszky politikai irányával nincs kibékülve, idézzé lelkébe, hogy miért kellett Pulszkyknak — hisszük csak rövid időre — visszavonulni az államtitkárságtól, nem-e azért, mert Kossuth könyvtárát s erekyeit akarta a nemzet számára megszerezni? Hisz azért minden 48-as hazafinak Pulszky kitüntetésén kell gondolkodni, hogy minden téren elvegye jutalmát s elvesztett állása helyett újabb állásokba jusson. Épen ezért emeljük szavazataink által az esperességi felügyelői hivatalra is, hadd díszítse s vigye azt mindnyájunk büszkeségére s esperességünk tekintélyének megtartására.

A másodfelügyelőséget, mely előbbivel egyenrangú, tartasuk fel Beniczky Árpád számára, akit egyesek már most az első felügyelőségre is kezdtek emlegetni, kiről azonban hisszük, hogy most az egyenrangú másodfelügyelőséggel is beéri s szívesen ad előnyt Pulszkyknak, annál inkább, minthogy képviselői állása tartotta távol esperességünk ügyeitől; de a kiről hisszük, hogy özentül a kerületi s egyetemes egyházunk kormányzatában is részt vegyen, s minden ponton Pulszkyval karöltve fogja ismert egyházszerszeretét, hitbuzgóságát esperességünk díszére érvényesíteni.

Sósár, 1895. évi augusztus havában.

Esperességbeli több világi s lelkési tag.

Gyárlparunk érdekében.

Becses lapja f. é. 31-iki számában volt szerencsém »Hírek és különfélek« rovatában olvasni,

Az elszállásolás után jöttek a küldöttek, jelentkeztek a kérvényezők, a kérvényezők között ott volt Kray Jakab is, elmondotta, hogy tanulmányait Vittenbergában végezte, minek Thököly igen megörült, mert Kray-ban tudományos emberre tett szert; a ki bírja az írást, és ha kell, a néphez tud is beszélni, a hűségi eskü letétele után azonnal kapott egy megbízást, ő lett Szalay Pállal Liptóba kiküldve, hogy mielőtt Thököly e megyébe bevonuland, jöveteléről és nemes céljairól a lakossággal legyen világosítva, »igyekezzenek mentől több önkéntest számba hozni.« (Müller.)

Kray szerencsén elől még feladatát, Liptó megye fiatalága az ő buzdítására mind a táborba sietett. Thököly Kray-val meg volt elégedve, a hadsereg Liptóból Zólyom felé húzódtott, minden erőmegfeszítés nélkül el lett foglalva Lipcse, Saskó, Revistye, Breznóbánya, Korpona, Divény, Kékkő és Gács, így telt el az 1678. és a rákövetkező 1679. év.

Kray ezen idő alatt majd kiküldetéseken, majd kisebb-nagyobb csatákban vett részt, mint literatus ember, megékhez és városokhoz ő szerkesztette a proklamációkat, s intézett felhívásokat, Thököly végtelenül megszerette.

Miután pedig a hadjáratot november 1-én be kellett végeznie, mielőtt teli szállásukra visszatértek volna, Krayt Gácsból Gümörbe egymagába küldte, hogy ott is gyűjtőn önkénteseket, hadserege hadd szaporodjék.

Kray ez újabb kiküldetésnek igen megörült, mert teljes reménye volt, Mariskával Dobsinán találkozhatni.

Kray a reá bízott feladatnak is tökéletesen megfelelt, éjjel-nappal ment és buzgólkodott, már 1679. október 26-án Dobsinán volt, kötelessége szerint először is az előjáróságnál jelentkezett, s midőn ezekkel végzett, Mariska tartózkodását tudta, mi természetesebb, hogy oda sietett.

szenvedélyei már elhagyták. Meg van ízelve ellene a harc attól az érzéktől hatalomtól, mely győzni szokott — még Salamonon felett is.

Keresi régi barátjait — a természetet hívja segítségül. Hiszen valamikor csak neki szóltak az ő dobogásai. S ő hangjait még mindig érti. Bár ne értené. De az a nagy monarcha ott a ködös sphaerákban nem fegyverkezik törpék ellen. A ki bűnben nagy volt, annak bűnhődésében is nagyok kell lenni. S ő mostan tudja, hogy mi az, egy szárnyalással, a végtelenségben átsétálni, mikor az egész végtelenség törét közörszül ellen s ő érti azt a millió hangváltozatot, melyek rettenetű zúgással azt dörgik fülebe: »ki vagy tagadva!«

(Folyt. köv.)

Két Kray Jakab.

Történelmi előszó: VITALIS MÓRTÓL.

(Folyt.)

III. HADJÁRAT.

A levél átvétele után elvált a két barát, Pali anyjához sietett, elolvasta a levelet, az anyja különösen annak örült, hogy leánya oly szerettel irt felőle.

Jakab még azon a héten, 1678. szeptember 16-án Iglón termelt, hova Thököly 17-én egész armádjával bevonult, az iglóni Thököly Imrét nagy pompával fogadtak, kis és nagy leányok fehérbe öltözve mentek eléje s egy nagy bokréta nyújtottak át neki. A lutheránus pap pedig nagy dikiót mondott, melyre Thököly biztositotta a város polgárságát »szeretettel.« azt is megmondotta, hogy ő nemcsak a lutheránusok jogait fogott fegyvert, de fegyvert fogott a pápisták jogaiért is, mert azt akarja, hogy Magyarországnak minden polgára szabad legyen és a szabadságban mindenki egyformán részesüljön. (Müller.)

miszerint az aszód — b.-gyarmat — losonczy vasut-vonal építési út mentén. A mindenhol látható téglá-égetők kéményein magasba törő füst hirdeti a jövő nagy művét.

Bizonyára tény az, a midőn a rohamosan haladó technika, hasonlóképp a gyári kémények megfelelő magasságra való emeléstől állapítja a jelentékeny gyári iparra, hogy ama völgyben, a melyben minél tömörültebben és magasabban nyulnak ezen füstölő gyári kémények, miszerint ugyanott annál intenzívebb a gyári ipar és viszont annál jobban észrevehető a közjólét.

S eme nagyobb gyári ipar és közjólét kultiválása érdekében, sajnosan azt kell tapasztalni, hogy a Kürtös- és Ipoly-völgy terjedelmes szénmedenczéjének fekvése a létesülő vasúti összeköttetések a legkedvezőbb fektetése dacára, a legkompetensebb tényezőink, teljesen indifferensek.

A „Nógrádi Lapok”, a mely lap évek óta egész hasáboakat irt, ajánlt a gyári ipar érdekében, annyi sokat harczolt, úgy látszik, sikert főlegre talált; de a b.-gyarmati takarékpénztár által f. évben ipari célokra bírt nem sokat, de kezdeményesen és példadasként eleget szánt 42.000 frtnyi pénzüsszegeből a még fölmaradt 27.000 frtnak ily ipari célokra való értékesítése sem vételet a kellő figyelembe, miután a már hangoztatott malata-gyár a b.-gyarmati takarékpénztár által hozzájárulásként szánt 15 ezer frtjával, sem pedig legújabbban találon proponált téglá-égető kő-kemence, vagy ezekhez hasonló észszerű iparvállalat sem létesített, — szóval és röviden mondva: a jelenleg oly nagy szerepet vivő gyári ipar érdekében mi sem történt.

A kellő célhoz való jutáshoz nem elegendő a merev tervezgetés és folytonos ülésezés, ámde a tervek tényleges realizálása.

Vármegyénk pénzüntézei, továbbá több notabilitásaink nemcsak magas állásuk, de vagyoni állapotuk is elegendő garantiát nyújt arra, hogy teljes energiájuk latba vételével ily nagyobb és több gyári ipart kezdeményezve, azok létesítése élére álljanak a kétséget nem szenved, sőt teljes pozitívással állítható, hogy ha ezen factorok hiányozni nem fognak, miszerint sikerülend a közönséget megszokott lethargiából fölébresztve, a kellő hozzájárulásra nyerni.

A küszöbön lévő millennium felé azután önértékesen nézünk elé, a midőn kész magasra emelt gyári kéményeinkből törő füst által fogna

egyrészt a milleniumi év méltóan megörökíteni, másrészt a nagy jövő művét gyáraink messze elhallatszókürtölése — fényesen hirdetni.

Legyünk tehát a közjóért közérővel praktikusak, az idővel gyorsan számítóak, hogy a nagy ünnepély emlékére és önmagunk jó-létére emelt alkotásainkra büszkék, morális tekintetből pedig méltó utódai vá váljunk az ezer éves Magyarországnak.

Úgy legyen, szerencse föl!
Nagy-Kürtös, 1895. aug. 12-én.

Messa András.

Honti képek.

Arendatorialis közgyűlés Ipolyságon.

Ennek a gyűlésnek az 1848/9-iki törvény meghozatalaig alapját az esztergomi főkáptalannak az a törvényes kiváltsága képezte, mely szerint joga volt a megye területén fekvő kőszégek allodialis birtokosaitól évenként, a megye segédkezése mellett, a decimának sedecimáját, vagyis a dézmának tizenhatod részét, vallási különbség nélkül, készpénzben megváltva beszedni; — a mi, — tekintve a behajtandó összeg olyannyira csekély voltát, hogy például egy-egy nagyobb községre csak mintegy 2—3 forintnyi quota esett, rendezés hiány nélkül be is folyt; s nem is lett volna a megye és a káptalan között soha felakadás, ha a 30-as években a váltópénz az országgyűlés által el nem töröltetik és helyette a pengő ezüst pénz nem mondatik ki az ennek utána egyedül törvényes pénznemül, a mihez a káptalan ragaszkodott; a vármegye ellenben, a százados szokásra hivatkozván, az árendát csak váltócsődulában volt hajlandó fizetni.

Ezen káptalani javadalomra vonatkozó intézkedés megtétele végett a megye évenként, augusztus hónap közgyűlést irt ki, a melyre mindig nagy közönség gyűlt be, részint azért, hogy a pénzüm-nőség tekintetében protestálási jogát gyakorolja, részint pedig hogy a káptalan által adni szokott bőséges és kedélyes ingyen-ebéden részesüljön, mintán az esztergomi gazdag főkáptalan az e cím alatt befolyt, összesen mintegy nyolczszáz forintot arra szánta, hogy a vármegye nagy, kisebb és legkisebb nemek lakosait egy-egy ebéddel megvendégelje. Elérkezvén tehát a sokak által várt nap, a személyesen megjelent főispán, illetve administrator, a gyűlés egyetlen tárgyát, t. i. a

ben megkaphassam; kegyességemre számolhat!

Kray tehát már szerelmes levelek kézbesítésével is meg volt bízva.

Munkácsra érve, a fejedelemlő kegyesen fogadta, a levél elolvasása után szólt: «mivel hálálom meg kegyelmed gyorsaságát?»

— Ha szabad kérem felséges asszonyom, ajánljon az uramnak, tegye lehetővé, hogy szerelmememet nőül vehessem.

— Melegen fogom ajánlani.

Munkácsról Kray szerencsésen megérkezett Debreczenbe, Zrínyi Ilona levelét Thökölynek kézbesíté.

Midőn Thököly Zrínyi Ilona levelét elolvasá, oda fordult a még mindig előtte álló ifjuhoz:

— Mondja csak fiatal barátom, eddig még semmi kérését sem hallottam, nem volna valami kéri valója, már azért is, mert a fejedelemlő az ön szívbjára miatt nagyon érdekli.

— Volna bizony fenséges uram, de kérésem most nem teljesíthető.

— Hát! mondja csak el.

— Szerelmem dolga fenséges uram, — én egy kézmárki pópista leányba vagyok szerelmes, a leány nagyon szeret, de az apja ellenzi, mert lutheránus vagyok.

— És ki az, hogy hívják?

— Roxernek hívják.

— Személyesen ismerem, ha Isten megsegít, a jövő évben Kézmárkra megyünk, akkor figyelmeztessen, bár nem hiszem, hogy figyelmeztetni szükség lesz, mert Thököly nem feledékeny.

A fiatal ember ily remények között lett elbocsátva.

Nem követjük a hadjáratot, 1680. júniusban egy kisebb kurucz csapat Budatin-, Trencsén- és Árvaiban fosztogatott; Thököly Petróczy István-nak meghagyta, hogy kőszáló csapatjait vonja össze, és Kézmárkra járjék.

(Folyt. követe.)

bejött összegnek mily pénzben kellő fizetést rövid szavakkal előadva, erre rögtön felkelt a káptalani javak kanonok-praefectusa, (az én időm-ben, azaz a 40-es években) évről-évre a tisztas arcú és általános rokonszenvnek örvendő galamb-doz Tóth Imre, és erőlyesen kijelentette, hogy a káptalan az árendát jövőre pengő pénzben követeli s jogát a törvény életbeléptétől ugyane pénznemre nézve fentartja. Ennek ellenében aztán nyomban a vármegye fő-fiskálisa (Vajda István) kelt fel s a megye nevében a káptalani követelés ellen, az ő, minden szót duplán repetáló s a hebegés palástolására szolgáló dialectikájával, erős hangon protestált, mire a protestatiót a káptalani megbízottak *reprotestatídjá*, ezt pedig nehogy az utolsó szó a káptalané legyen, a vármegyének *reprotestatídjá* követte s az eredményről úgy látszik, mind a két fél meg volt elégedve. S miután ezzel a gyűlés déli 1 órájában befejezést nyert, az egész publicum az udvarban készített lombsátor alatt a fejez asztaloknál foglalt helyet, természetesen a főispán, illetve helyettese és a káptalan képviselőjének kettős elnökölete alatt, mit azután hivatali sorrendben a magas és kevésbé magas tisztikar és vidéki notabilitások foglaltak el; az alsóbb, már itt abroszmentes deszkasztalok körül pedig a közönség legszerényebb sorú osztályai csoportosultak. Ez a lakoma eleinte szép csend- és rendben folydogált, hanem ez nem tartott soká, mert amint a pakfonkanalak és a husfélék aprításra szükséges biccsak a kisebbek csizmaszáraiból kibúztak és a boros üvegek ürülni kezdenek, a jövedv is azonnal hangos összevisszabeszédbe s itt-ott vivátozó szilaj rikantásokban nyilatkozék; sőt miután a gyomrok már kielégítőre voltak, a felmaradt zsemledarabokból golyózápor improvizáltatott, mely egészen az elnökség tájékaig elhatott s ezt végre az ebédnek szépszeréveli befejezésére ösztönöz; magától értetvén, hogy a távozó elnökök még egyszer ünnepélyesen fel lettek köszöntve, és pedig a vármegye régi főnöktársa, a korban eléggé előhaladt, de ennek dacára feszes és bősze tartású Bakay Ferdinand által, a kiről azon gonosz adoma (vagy talán nemis egészen adoma) terjedt el megyeszerte, hogy midőn egy ilyen alkalommal épen a kegyesen elnöklők érdemeinek egész a menybolt magasságáig kiemelt jöltői kiszínezésében áradzának, ekkor egy hiányosan bedugaszolt s megtakaríthatni vélt perzsgos üveg a frakkja hátulós zsebéből oly orpútióban tört ki, hogy ez még a komoly elnökséget is mosolyra indítá, — a publicumnak pedig minden felszérnél kellemesebb csémegeül szolgált.

P. I.

Levél Karlsbadból.

Augusztus 12.

Nem lehet szándékom néhány levélben rajzát adni a *világfordónak*, melyről ifjú lelkű barátom *Vitalis Mór* e lapok hasábjain az utóbbi években amúgy is sokat és jól irt; azokat tehát ismételtetni fölösleges lenne, aunalinkább, mert aki orvosa rendeletéből jövőre ide jön, az tájékozottul úgy sem a mi rajzaink után indul, de megszerez vagy egyet a számtalan kisebb-nagyobb munka közül, melyek Karlsbad *fürdővárosát* ismertetik.*

Én tehát inkább csak szórakoztatni óhajtom a szíves olvasót a némi közérdeklő tanulságot vonni le a látottakból.

Fajdelmi fürdő ez a Karlsbad, de nem azért, mert fejedelem, herceg s más igazi főrangú család és nábob évenként jön ide talán annyi, mint a mennyi egy-egy hírnevesebb hazai fürdőnkben az összes látogatók száma; — fejedelmi fürdő Karlsbad azért, mert ámbár e fürdőhely tulajdonkép egy jókora nagy város 14—15 ezer rendes lakossal és közel ezer házval, — mégis ez az egész Karlsbad minden ízében oly tiszta, akárcsak *Schönbrunn*, vagy más fejedelmi mulató hely.

Állításom valósága tekintetében klasszikus tanúim lehetnek, hogy néhány itt talált ismerősre hivatkozzam: *Pirý Sándor*, ifj. *Kabányi Lajos*, *Fel-senburg Tivadar* és *Geschelt A.*

Ime, okos munkássággal mit tudtak elérni az életrevaló karlbadiak a részéről főleg a nagy tisztaságban, továbbá lakóinak végzetlen szorgalma és előzékenységében, a hatóság mindenre kiterjedő

* E részben ajánlhatom dr. Ludvig Friedenthalnak: „Der Kurort Karlsbad in Böhmen” című 1895-ben megjelent 1 ftrtért minden könyvtárakban kapható tömör munkáját. Sajnos, hogy a dr. Hertzska Imre által Karlsbadról évek előtt magyarul kiadott mű kellő szolgálatot már nem tehet.

Mariskával már egy éve nem találkozott, mindkettőjökre nézve képzelhetjük, mily öröm volt a találkozás. Mariska a legszívesebben fogadta, egy egész órát töltöttek együtt, mindkettőjüknek szüksége volt e találkozásra, mert szerelmük új tápot nyert. Mariska most már jobban nézett ki, arcáról eltűntek a betegség nyomai, visszanyerte rózsá-piroságát.

— Milyen jó, hogy itt van kegyelmed, oly boldoggá tesz az itléte, csak itt maradhatna.

— Itt maradnék én szívesen, hiszen csak maga mellett vagyok teljesen boldog, de kötelességem hi, mennem kell, csak arra kérem, bízzék bennem és szerelmemben, mint én bízok a magában.

— Oh! bennem bízhat és nyugodt lehet.

A kötelesség hívta, még egyszer megölelték egymást, egy hosszú búcsú-csók után, Mariska fájdalomra eltávozott és november 1-én már a táborban volt, megtette a jelentést.

Eddig csak kisebb csatározásokban vett részt, most már egy komolyabb csatában kellett részt vennie, de Kray ott is megállta helyét, sőt ki is tüntette magát, mert midőn november 3-án Szikszónál La Borde sáros-pataki parancsnok, ki Thököly közeledtéről nem volt kellőleg értesítve, megtámadtatott, a német hadsereg szétszeregetett, számos főtiszt fogságba került, az egész német sereg, mint akkor hívták „plundrások” Hernádba szorítottatott, Kray látta, hogy a futókkal egy főtiszt is a Hernádba ugrott, ott a habokkal küzd, a vergődő tisztet a habokból kimentte ugyan, de azt mint foglyot Thököly elébe vezette, a fogoly nem volt más, mint Gerstorff ezredes.

Szép fogás, nagyon szép fogás, meg vagyok kegyelmeddel elégedve és bízva eddigi tapasztalt ügyességébe, ez új diadalunkat megírtam jegyemnek, azzal Munkácsra fog sietni s azt öv. Rakóczy fejedelemlőnek Zrínyi Ilonának át fogja szolgáltatni, sicszen, hogy a választ Debreczen-

gondosságában találom Karlsbad föllendülésének nyitját; ámbar nem vonható kétségbe rendkívül gazdag forrás-vizeinek hatása sem, párosulva az orvosok magas fokú gyógykezelésével.

Úgyde igen jeles forrásai Magyarországnak is bányáknak, azaz egy *Mohácsi* (a Herkules-füvő) kivételével, a többi föld ágra vergődni alig tud.

Ily fényes fürdőhelyre, gondolja szives olvasóm, nem is lehet ám a szegény ember. Ellenkezőleg; mert igaz ugyan, hogy van itt 3—400 oly palotaszzerű ház és villa, melyek szobáért *hetenként* 20—25 frttól egész 100 frtig is fizetnek bért; de van 5—600 kissé igénytelenebb, de azért szintén egészen tiszta épület, hol 20 frton alól, sőt 5 frtért is lehet hetenként szobát kapni. Van nagy számban oly szálloda s fénycsillaggal berendezett étkezdék, hol egyszerű jó ebéd 5—10 frtba kerül, és van viszont számtalan oly hely, hol a szerényebb körülményű fürdővendég 70—80 krért jól lakhatik; sőt elláthatja magát még olcsóbban is. Az igazolt teljesen szegényt pedig a városi hatóság veszi védelmére.

Mint jellemző dolgot beszélhetek el e részen egy igaz történetet:

Biharmegyből vetődött ide egyik szegény atyánk, miután otthon már minden vagyonát rákölötte hasztalanul a betegségre. Szomorúan hűta itt meg magát úkeme az úgynevezett „Mühlbrunn” — 80 monolit által tartott nagyszerű ivócsarnok egyik oszlopánál. Nagykarimás, gömbölyded kálapja, csizmája és dolmánya elárulták származását, úgy, hogy egy zilahi uri ember, kitől ez elbeszélést hallottam, megszánta az atyafit s 2 frt segélyt nyújtott neki. Másnap azonban mi történt? A mi szegény bihari magyarunkat az egyik rendőr felzúdította, hogy kövesse őt a policziára. Szégyellte magát az atyafi, s nem tudta: okvetlenül kell-e engedelmessékednie? Meglátja őt ismét a jószívú zilahi úr s oda szól hozzá:

— Hát maga, barátom, mit művelt?

— Hiszen, ha én azt tudnám, felelt ő vissza; de kérem az urat, segítsen még rajtam valahogy, mert én a némettel nem tudok beszélni.

A zilahi ur pedig birtatta, hogy csak engedelmessékedjék s majd ő is követi. A rendőrségnek kitűnt, hogy tiltott kéregetés gyanúja miatt vezették be az atyafit, mert valamelyik gazdag fürdővendég megint adott neki 5 forintot, s ezt látta meg a szemfüles rendőr.

— Dehogy koldulnék én, mondá a biharmegyei magyar, inkább meghalnék éhen; de hát ha jószántából ad valaki, miután amugy is kevés a költségem, úgy gondolom, elfogadhatom.

A rendőrtiszt meggyőződéséről arról, hogy a bevitt egyén valódi szegény, elhelyeztette őt az „idegen szegény fürdővendégek Hospitáljába”; — volt tehát azután ingyen jó lakása, élelmezése s fürdője is; s nála lévő 34 frtot pedig a hatóság írás mellett átvette, hogy a visszautazásra megmaradjon.

Nem akarok rámutatni ez eljárás ellenkezőjére hazánkban, hol — sajnos — teljes érvényű az a mondás, hogy: „a szegénynek nincs becsülete”.

A vendégek kinyomatott névjegyzékéből olvassom, hogy *Károlyi István* és *Sándor* grófok; *Dániel Ernő* m. kir. keresk. miniszterünk, dr. *Palásthy Pál* püspök is megérkeztek ide e hó folytán, s kívülük még számos hírneves vagy gazdag magyar, hogy ne beszéljek a számszóra több és sokkalta gazdagabb külföldiekről.*

De csak azt ne hiddé senki, hogy e nagy uraságok itt feltűnnek! Ha nem olvasnók megjöttüket a Kuristában, bizony nem tudnók, hogy itt vannak. Hóni fürdőinkben pedig már egy-két mágnás-család és gazdag ember nemcsak, hogy roppantul feltűnik, de — s ez nagy hiba! — rögtön fészélyessé is teszi az egész fürdő-társaságot.

Itt még *Forlinánd*, a *bulgár fejedelem*, sem csinált volna senszátiót, ha Sztabulov miatt baja nem akad az egész világgal; így aztán jobban figyelmesek lettek rá a fürdővendégek, midőn a herceg reggelként 7—8 óra közt béralt villájából lesietett a Tereza-forráshoz idődolagolni, s 9 óra után a „Posthof” című nyilvános kerthelyiségbe

reggelizni. Előző években a fejedelem bizalmasabban járt-kelt a közönség között, de az idén — igen természetes, hogy ez megváltozott; — a forrás körül is sok detektiv köldött rá, s a *polgármester* sem távozott tőle mezzire.

Karlsbad polgármestere ez időszerept *Schueffer* Lajos, az évad alatt valóságos potentát; reggelként 9—11 óra közt fogad a palotaszzerű új városház első emeletén; előszobájában ilyenkor 30—40 különböző rangú és nemű egyén várakozik, a kik az előjegyzés sorrendje szerint bocsáttatnak be hozzá.

Balassa-Gyarmaton én néha azt hívéim, hogy minden községi előjáró közt nékem van a legtöbb ügyes-bajos emberrel dolgom; de mint most tapasztalom, a karlsbadi polgármesternek még több a baja. Egyébként — s ez célzás nélkül legyen mondvra, 6 valamivel nagyobb jutalmát is veszi fűradozásainak; mert évi rendes fizetése 5.000 frt és hogy van még egyéb tiszteességes jövedelme is, kitűnik abból, hogy az idén építetett magának egy várszerű villát, fönn az egyik magaslat tetején, a szintén most épülő nagy arányú és fényességu orosz templom mellett.

E villa tehát s általában az itteni villák nem afféle egyszerű svájci házak, de afféle, sőt még nagyobbbszerű villagiganturák, mint a melyeket az Andrássy-uton látunk; Karlsbad szállodái és egész új ház-sorai szintén élénken emlékeztetnek bennünket Budapest körútjai s Bécs Ringstrassé-jára.

Ez óriási föllendülés azonban főleg csak 2—3 évtized óta észlelhető itt, amiből ismét következtetni lehet és kell, hogy ámbár Karlsbad századok óta hírnevnek örvend, de csakis az ujkor gyors közeledése óta s minden megengedhető reklám okos felhasználásával, továbbá a városi hatóság és lakói elől említett előnyös tulajdonajnál fogva érhetta el ilyen mérvű emelkedését; úgy, hogy míg 1869-ig a fürdővendégek száma soha a tízezeret meg nem üté, azóta e szám annyira emelkedett, hogy a múlt év végén kimutatva volt 28.731 fél (parte) 39.095 személylyel; az idén pedig — noha a főszámon augusztus 18. királyunk születés napjáig tart, augusztus 12-én 26.787 fél 36.176 személylyel volt kitűntetve.

Hóni fürdőink nagy része az „Anna-bált” tartja a fő-évad zárópontjának, — miért nem inkább jó magyarosan szt. István napját? És vajjon csak ép a magyar fürdőtulajdonosok és bérletük nem tudnak-e élni azokkal az eszközökkel, mik Karlsbadot és igen sok más külföldi fürdő- s üdülőhelyt híressé, jövedelmezővé tettek; — mert óriási jövedelemnek is kell ott lenni, hol, (mint Karlsbadban) nagyobb befektetésekre a község eddig jónak látta circa 14 millió forint kölcsön-pénzösszeget fordítani.

Ily jövedelmét képezi e fürdővárosnak — hogy fölemeltesk vagy kettőt, csupán a forrásvizek külföldre szállítása jogáért fizetett évi 240 ezer forint bérösszeg; — a Stadtpark és kert évi bérlete 36 ezer, stb.

De elég lesz mára; a szerkesztő szives engedelméből majd még folytatom.

Roményi Károly.

Lapszemle.

A nemzetiségi kongresszusra vonatkozó sajtóvéleményeket megismertette a tur.-szentmártoni „Národnie Noviny” a következőket írja vezércikkében: „Figyelemmel elolvastuk hazai összes lapjaink nyilatkozatait a Budapestre összehívott kongresszusról s örömmel konstatáljuk: A támadások oly gyengék, hogy nem szorult komoly apológiára, sem az 1895. évi júl. 23-án kelt felhívás, sem pedig a bizalmi férfiak tette. Csak a férfiak ellen intézett némely kifakadások erősek s az itt-ott megnyilatkozott gyűlölet erős. A szitkok a becsléletes embert nem alacsonyítják le; a gyűlölet pedig rossz tanácsadó a komoly ügyekben. Elvetette a harcot, a ki haragszik az igazságra. A mi ügyünk meztelenül áll, nincs elfedve, befátyolozva polgártársaink előtt. Minden vakolat nélkül állanak a mi argumentumaink négyzetköveire. E négyzetkövekre ütköző teoremaik visszaverődnek akár a szél. Mi tőtok, románok, szerbek existálunk e magyar hazában nyelvünkkel, erkölcsainkkal, nemzeti jogainkkal a nemzetiségünkkel együtt. Ki negálhatja ez alapigazságot? Megerősíti azt a hivatalos statisztika s 1868. évi pozitív közjogi törvény... S ha nem is léteznék a nemzetiségi egyenjogúságról szóló törvény, faktum az, hogy milliókra megy számunk... Az alkotmány alap-

elvei (bevezetés a XLIV. törv.-cikkhez) megadják nekünk, mint Magyarországot egyenjogú polgárainak, az összes alkotmányos jogokat: a személy- és vagyoni biztonságát, az eszmék sajtó útján való terjesztését (1847/48-iki törvény), a gyűlékezési jogot, a nyelv szabad használatát. (XLIV. t.-cz. 3. §.) De ha mind ez oly világosan nem is lett volna a törvénybe iktatva, ha nem is volna alkotmányunk és „alkotmányos elveink” törvénybe iktatva, azon jogok, a melyekre mi aktiónknál támaszkodunk, oly kardinalisak, természetesen s szükségképpen a humánus emberek között, hogy azokat respektussal nézi még a zsarnok is, még a dalajlám teokraciója is a sötét Tibetben. Ezen jogok, melyek papirosan s államférfiak beszédében elismertettek a melyekkel mint liberális jogokkal a világ előtt az összes magyarországi kormányok dicsekedtek, — a valóságban soha se léteztek teljes épségükben s hova-tovább, mindinkább eltűnedeznék, úgy, hogy most bátran állíthatjuk, hogy közeledünk az abszolút nemzeti jognélküliség végzetes pontjához, azon állásponthoz, a melyen a szellemi rajah áll nemzetiségi tekintetben. Mi tehát utolsó jogainkkal, az utolsó törvényes fegyverünkkel kelünk védelmünkre, mert nem tudjuk, hogy milyen hosszú időre hagyják meg nekünk e jogoknak és fegyvereknek ezen foszlányait. Törvényes alapon kelünk védelmünkre, nyugodtak, de erősek, szerények, de kérelhetlenek a halálig. Isten minket úgy segítjen!”

Losonczy hírek.

Losoncz, 1895. augusztus 15.

A tamasi lelkészné temetése is mozgalomba hozta városunk közönségét, nagyon sokan mentek ki. Általános részvét nyilvánult ez alkalommal is. Pekár Lajos, a jelenlévő tamasi lelkész és neje, a forradalmi időben a losonczyi lelkészi állomáson voltak csaknem 15 éven át. Ez idő alatt sok jó emberre tettek szert. Ama mozgalmas időkben a viszontagságos viszonyok gyors ismerkedést teremtettek. De különben is mint lelkész és gyakorló homeopathia-orvos és mint a város előjáróságának az átvonult orosz tábornokok előtti képviselője, nagy tekintélyben állott. Ezért volt, hogy Csonka Zsigmond a losonczyi járás főszolgabírája, mint városunk képviselőtestületének tagja az egész Losoncz nevében nyilvánított részvétet az élete 87-ik évében megövezgyült agg férfiú iránt. Ez alkalommal a gyászszertartás a legkifogástalanabb volt, amennyiben egy ének elzengése után az öreghez töl beszéd, majd egy vers eléneklése után, a közönség többi részéhez magyar gyászbeszéd lett tartva. Ez utóbbit, mivel népszerű volt, mindenki figyelemmel hallgatta s megértette. Az ily eljárással teljesen meg vagyunk elégedve. E rendet, e szokást továbbra is fenntartandónak javalljuk; mert ez felel meg a közönség érzelmi és értelmi állapotának. Az élemedett s most már övegy férfiú iránt a szóbeli részvét-nyilatkozatokon kívül, sokan táviratilag is fejezték ki részvétüket, többi közt Zelenka püspök is.

Vasárnap délután Netusel tábornok érkezett városunkba katonai szemelattásra, mely 3 napon át tartott. Az érkezőt a tisztikar a Magyar király szálloda előtt várta és fogadta. A fűradóság gyakorlatok után esténként a tábori zenekar zeneestélyeket adott a „Vigadó” termeiben s ezenkívül a csónakázó tónál. A gyakorlatok alatt a katonák egyike dől ki a kimerülés folytán.

Holt idényünket több esküvő is tette mozgalmassá. Hager, a pincozi kör jegyzője jegyesével Landgraf Jolánnal esküdött meg. Az eskető lelkész a véglegény bátyja, biharmegyei református lelkész volt. Lónyabányán pedig Vítális József földbirtokos leányát egy katonatiszt vette nőül. Itt az eskető lelkész a menyasszonynak bátyja Vítális Gyula, zólyom-lípesi lelkész volt. Tőlünk e lakodalmón a Kunszt-család vett részt, a menyasszonynak keresztanyja Kunszt János volt az egyik násznagy.

Ez eseményeken kívül csupa nyoszolyó-leányi szerepléssel van telve városunk. Azt hihetné az ember, hogy a polgári házasságok akarják sokan megelőzni s az eddigi szokásos módon házasságra lépni. Pedig dehogy! A nemskára bekövetkező nagy változás senkit se mozdít ki nyugalmából.

* Így, hogy említsek néhány Amerikából ide jött német embert: alig pár nap előtt távozott el innen Philip Armor, a chicagói *hűskirály*, kit azért neveznek így, mert a hűvágatás és szállítás a fűmentesség, — napoként levágat és földfogoztat 25 ezer db. marhát; de azért a szive is helyen van; mert ő az, aki Chicagóban a szegény tanulókat részére külön egyetemet emeltetett és tart fenn havonként 17 ezer dollárral — 34 ezer jó forint. Ott volt továbbá Mr. *Wanamaker*, szintén föbbeső számmilliomos, aki itt, — az amerikai telepen — jóvő évre egymaga akar bonfial számára templomot építtetni.

Hírek és különfélek.

Baltik Frigyes püspök, a jövő vasárnap fogja tartani búcsú-beszédét Liptó-Szentmiklóson, honnan 26-án indul B-Gyarmatra s az esti 8 órai vonattal érkezik ide. A püspök úr könyvet is, mely sok és értékes könyveket tartalmaz, a mult héten küldte új otthonába.

Kinevezés. Rudnay Béla, Honvármegye főispánja — Thebusz Aladár, (Thebusz János zolyomi ev. lelkész fiát) vármegyei közigazgatási gyakornokká nevezte ki.

Honvédszázalajunk. (X 10-ik honvéd gyalogezred 2-ik zászlóalja) mint lapunk mult számában is közöltük, e hó 11-én, d. u. fél egykor érkezett vissza B-Gyarmatra. A zászlóaljat Csath őrnagy vezényelte. Csath ideiglenesen lett ide kirendelve, mivel Péchy őrnagynak még a beszerzésbányai gyakorlatok megkezdésekor Pozsonyra kellett bevonulnia. Honvédeinket a város nevében Ticsenszky József városi jegyző üdvözölte. A legénység igen ki volt merülve, pedig a nyitrai gyakorlatok még hátra vannak. Mint értesülünk, Csath őrnagy úr a honvédtiszatkar nevében a városházán személyesen köszöntö meg a városi képviselő-testület részéről tanúsított figyelmet.

Egyházi hírek. Strizs József nógrádi-káplán hasonló minőségben Küllőre helyeztetett át.

Hymen. Czimmermann Jenő abauj-szántói bornyagykereskedő eljegyezte Weinberger Jolán kasszonyt, özv. Weinberger Adolfs lukaneyi birtokosnő leányát.

Malatinszky Lászlót, a budapesti állami ipariskola építészeti szakosztályának ez évben is jeles osztályzattal végzett növendékét, városunk szülöttét — kit Nógrád vármegye 3 éven át az ösztöndíj-alapból évenként 200 forinttal segélyezett, mint halljuk, a bács-tiszai ármentesítő társulat f. évi szeptember hó 1-től távirat útján állandó alkalmatartás céljából meghívta.

Meghívás. Róza Károly, m. á. v. keresk. előadót, lapunk munkatársát, titkáruul hívta meg a helyi-érdeklő vasutak finanszírozásával és létesítésével foglalkozó legrégibb hazai pénzintézetünk: a „Magyar helyi érdeklő vasutak részvénytársaság”. Birjuk munkatársunk igéretét, hogy új állásában a közlekedési viszonyokra gyakorolható practikus befolyásánál, vármegyénk közlekedési érdekeit ki-
váló figyelmében fogja részesíteni.

**A losoncz-póltár—szinobányai vasut köz-
igazgatási bejárása** a kormány által felülvizsgált tervek alapján e hó 22. és 23-án lesz. Ez alkalommal az érdekeltek óhajataikat még mindig érvényesíthetik, bár a tervezők tudtunkkal eddig is minden jogos kívánságot lehetőleg teljesíteni siettek.

A losonczli ipartestület zászlóavatási ünnepélyét folyó 1895. év szeptember hó 15-dikén délelőtt 10 órakor tartja. A zászlóanyai tisztaságot Búsbak Ádámné úrnő volt szíves elvállalni.

A fogyasztási adók kezelése. B-Gyarmat városa a fogyasztási adókat (bor, sör, szesz, hus és cukor után) 1896 évi január hó 1-sejétől kezdődőleg 3 évre a kincstártól 31547 forint 84 krajtért váltotta meg. A bgyarmati csoporthoz tartoznak Riba, Szügy és Patvarcz községek is. A kezelés tekintetében a város, aug. 16. tartott közgyűlésében intézkedett, s a kezeléssel a kellő biztosítékok letétele mellett Rosenfeld József és Sándor céget bízta meg. Mint értesülünk, S.-Tanján 86 ezer forintért, Losoncz 51 ezer forintért váltotta meg a fogyasztási adókat.

A vármegyeyel hivatalos Hírelőből. Salgótarjánban városi írnoki állásra a pályázati kérvények aug. 25-kéig beadandók. Az ugyanon létesített *diviny-oroszli* körjegyzői állásra; (400 forint fizetés, 100 forint lakbér, 135 forint ösztályánál) a pályázati kérvények aug. 28-káig, az ujonnan létesített *tamasli* körjegyzői állásra (fizetés 400 forint, lakbér, 100 forint, ösztályánál 180 forint), a kérvények aug. 28-káig; az *abola* körjegyzőségben egy segédjegyzői állomásra (fizetés 300 forint, lakbér 50 forint), a kérvények aug. 21-kéig; a *felső-tiszovnlki* körjegyzőségben egy segédjegyzői állásra (fizetés 300 forint, lakbér 50 forint) a kérvények aug. 22-kéig; a *szennai* körjegyzőségben egy segédjegyzői állásra (fizetés 300 forint, lakbér 50 forint), a kérvények aug. 23-káig; az *a-sztrigova* körjegyzőségben egy segédjegyzői állásra (fizetés 300 forint, lakbér 50 forint), a kérvények aug. 23-kéig; a *dí-vényi* körjegyzőségben egy segédjegyzői állásra (fizetés 300 forint, lakbér 50 forint), a kérvények szept. 2-káig; a *lónghányai* körjegyzőségbe egy segédjegyzői állásra (fizetés 300 forint, lakbér 50 forint), a kérvények szept. 3-káig; a *gácsli* körjegyzőségben

egy segédjegyzői állásra (fizetés 300 forint, lakbér 50 forint), a kérvények szept. hó 4-kéig adandók be.

Helyreigazítás. Lapunk mult számában a Reményi Károly tollából közölt uti leírásba értelemzavaró sajtóhiba csuszott, a hol tudniillik írva van, hogy kár volt Egerváros tanácsának az ottani múzeumban elhelyezett s Wallenstein és tábornokai legyilkoltatására vonatkozó két nagy festményre a festéket pazarolni, úgy tünik ki, mintha a kontár házi művész *Piloty* lett volna; holott Reményi azt írta, hogy: az ily nagyszabású eseményt nem kontár, de affele művész, mint *Piloty* esetjére kell bízni. Ez a szó: *kell*, kimaradt, s azért hibás az értelem. Ha a gazdag Egerváros magist-rátusa várt volna még százesztendeig, a historikus esemény festményben való megörökítésével, akkor most oly művészi tehetségekben válogathatott volna, mint az itt közelben alkotó *Piloty*, a müncheni festészeti Akadémia igazgatója.

Megszökött menyasszony. A b-gyarmati kir. törvényszék aug. 16-án érdekes végtárgyalást tartott. Ugyanis P. Melánia kasszony feljelentést tett Matolay Elek somoskői lakos ellen, azért, mert utóbbi Somoskő községében a község több házasa szinlapi alakban „megszökött menyasszony” czim alatt gunyiratokat függesztett ki. P. Melánia kasszony jegyben járt Csínag Istvánnal, s csak azért távozott (és nem szökött) Budapestre, hogy ott jegyesével találkozhassék. A végtárgyaláson P. Melánia kasszonyt Zelenka Gyula ügyvéd, Matolay Eleket pedig Farkas Ferenc ügyvéd képviselte. A törvényszék több pikáns kérdés felforgása miatt zárt ülést is rendelt el. A bizonyítási eljárás s a vád-és védbeszédek befejeztével d. u. 3 órakor hirdette ki a törvényszék az ítéletet, mely szerint Matolay Elek gunyirat szerkesztése és terjesztése miatt *egy havi fogházra*, 90 forint pénzbírságra, ennek ki nem fizetése esetében 9 napi fogházra és a perköltségek kifizetésére ítéltetett. Az ügyész és védőügyvéd felebbe-zést jelentettek be.

Tanügy.

A b-gyarmati polgári fiú- és leányiskolában a jövő tanév következőleg nyitattik meg: aug. 28-án lesz a fiúk és 29-én a leányok javítóvizsgálja; 30 és 31-én lesz a helybeli tanulók beiratása és pedig délelőtt a fiúk s délután a lányoké. Szeptember 1-én a vidékiek beiratása és a netaláni főlvételi vizsga; 2-án a fiúk magánvizsgálja és 4-én a leányok magánvizsgálja. A tanítás kezdete a fiúiskolában szeptember 4-én, a leányiskolában 5-én. A helybeli szülők figyelmeztetnek, hogy a beiratási időt ne mulasztásuk el, mert az alsóbb osztályokba csakis a törvényes szám nagyságáig vételnek föl a tanulók s később jelentkezők egyedül felsőbb engedéllyel, a mennyiben a túlszűfoltás elkerülhető.

Gyászrovat.

Kalmár Lajost augusztus 13-án, délután fél 5 órakor temették Ipolynyéken az ág. ev. vallás szertartása szerint. A Kalmár, Rákosi és Laszkary család gyászabarovolt tagjai, Honvármegye vezér-emberrel, a balassa-gyarmati ügyvédi kamara, a megyei ág. ev. hitv. egyház küldöttsége, a megboldogult tisztárai, számos jóbarát, és a falu népe mind egybegyűlt, hogy a jeles férfinak megadja a végső tisztességet. A ki el nem jöhett, levélben, telegramban tudatta részvétét a családdal. Már kora délután megtelt az urház tágas udvara nagyszámú közönséggel.

Koszorút küldtek: Honvármegye közönsége, Honvármegye tisztikara, a honvármegyei szabad-
elvű párt, az Ivánka-család, a balassa-gyarmati ügyvédi kamara, Pösch Gyula és neje, Pongrácz György és neje, Rákosi Béla dr. és neje, a helybeli jóbarátok és többen. Pontban fél ötör vitték ki a koporsót a tágas udvarra, a koporsó el volt baltmozva a halott kedves virágaival. Gyöngyös rokonai kéz válogatta ki valamennyit a házi kertből, melyet a megboldogult majdnem negyven esztendőn át maga ápolott és gondozott. A temetési szertartást Sefarowszky János kis-csalomiai lelkész végezte. Meghalt gyászbeszéde után megindult a gyászos menet a temető felé. A koporsót az utczáig megbizottsági tagok vitték, onnan a temetőig hat diszruhás megyei husár. A megboldogult iránt a tisztelet oly általános volt, hogy

— mivel Ipolynyéken luteránus templom nincs, — a temetés alatt a katolikus templom harangjai szóltak és az egész nagyszámú és díszes közönség a halottat a családtagokkal együtt gyalog kísérte ki a temetőbe. A sírnál a pap imája után Csibulya László főjegyző a következő beszédet mondta:

„A vándorbot kihullott erős kezéből s hullásában fájó sebet ütött vármegyénk szívére, Mert nesztörök bölcseségével a tél havát, a tavasz kedves derűjét nemes harmóniában egyesítéd magadban. Szóvétnék valál az élet göröngyös útján, az igazság tiszta fényét árasztva felénk. És mi hiszen követők bölcs tanácsaidat, mert jelszavad vala: mérsékelni az egyetértést terjesztő hangulatokat; mert igaz, hogy sikerrel munkálkodni csak egyesült erővel — vállvetve lehet. Szerettünk jó szívedért, fenkölt nemes gondolkodásodért, becslottunk nagy önzetlenségédért és a mint egyesítettél minket a közügy hasznos szolgálatában: példád, intő szavaid által, azonképpen egyek vagyunk most a fájdalomban, az egyetlen szomorúságban, mit távozásod által nekünk okoztál. Honvármegye hálás közönségének osztatlan bánata — hossza nyúlt köztevékenységed jutalma — kísér örök nyugvó helyedre. — Isten veled!”

Utána Balás József, a balassa-gyarmati ügyvédi kamara helyettes elnöke a következő beszéddel búcsuzott tőle:

„Megdicsőült Lélek! Eljöttünk mi is, ügyvédtársaid a balassa-gyarmati ügyvédi kamara részéről, hogy ravatalodra koszorút tegyünk s Neked végső istenhozzadot mondjunk. Néked, aki disznók — s két cycluson át kamaránknak elnöke is valál. Midőn az ügyvédi kamarák szervezésekor Téged az elnöki székre hívtünk, az ifjabb nemzedék csak hirtől és hallomásból tudta, hogy Ipoly-Nyék hegyei között, Te benned nemes drágakő van elrejtve. De midőn közöttünk megjelentél, akkor láttuk, tapasztaltuk, hogy e drágakő az igazi gyémánt; akkor láttuk és tapasztaltuk, mikép a lángoló hazaszeretethez, a tudásnak, az átható mély ítélőtehetségnek s e mellett a szigorú kötelesség-érzetnek, a tiszta ragyogó jellemnek s a puritán egyszerűségnek oly nagy mértéke, oly igazi mintaképe lakozik benned, hogy nemcsak a mi szerény kamaránk elnöki székét betölteni, de az ország kormányzói között helyet foglalni valál Te hívtott. Mikor kéréseink dacára az elnöki újbóli megválasztásodat visszautasítottad, akkor is nemes indokból s a közjó iránti szempontból kívántál eljárni s csak azért tetted azt, mert szeretted, egy Balassa-Gyarmaton ülésed testületét távol faluról, az akkor még fennállott nehezebb közlekedési viszonyok között, kellőleg vezetni nem lehetett. Elköltöztél Lélek! Könyöz szemekkel állunk nyitott sírgödör fölött és siratunk nem csak Téged, ki bennünket s hazádat itt hagyád, de siratjuk önmagunkat s körállapatainkat is, oh mert hazánkban mindinkább ritkulnak s mindinkább kifognak az oly antik római jellemek, az oly igazi nagyságok, aminő Kalmár Lajos volt. Isten veled! Isten veled!”

Itt közöljük még azt a résztvevő levelet, melyet a balassa-gyarmati ügyvédi kamara az özvegynek küldött:

„Nagyságos asszony! Ama megrendítő csapás, mely nagyságodat hön szeretett férjének elvesztése által sújtotta, a balassa-gyarmati ügyvédi kamara tagjait is mély gyászszal töltötte el. Nagyságodnak ő volt főgyámola, — egy hosszú, boldog házasság folyamán át hű élettársa, kísérője, szeretett családjának gondviselője és boldogítója. Az ügyvédi kamara viszont megalakulása idejében egyhangúlag megválasztotta helyettes elnökét, azontul több éven át fáradhatlan odaadással működött elnökét, nagy szellemi tulajdonokkal megáldott s a mellet munkásságban, köztisztelt és becsülésben megőszült tagját, az ügyvédi karnak igazi mintaképet veszt el benne örökre és visszavonhatlanul. A Gondviselés határozatában meg kell nyugodnunk. Az emberi kor határait ő szabja meg s a ki közel nyolcz évtizeden át oly életet élt, a ki a haza, saját hivatali állása és a családja iránti köteleit úgy töltötte he, mint a megboldogult, az ég különös kegyelmével dicsekedhetik. Helye hosszú ideig pótolhatlan, emléke pedig mindvégig áldott leend. Ugyanaz a Gondviselés enyhítse Nagyságod mély fájdalmát és tegye elviselhetővé a pótolhatlan veszteséget, melynek mi is részei vagyunk! Fogadjon Nagyságod a közös veszteség feletti fájdalomunk és részvétünk őszinte kifejezését.

Élelve lépett 1895. aug. 1-én.

(Yege köy.)

Baloghy Dezső, vármegyénk levéltárosa Budapest, czim alatt egy füzetet tett közzé, melyben „Buda” és „Pest” etimónja fölött értekezik, s azon eredményre jut, hogy mindkét nevet magyar szónak kell tartanunk. Az általa felalított teret egészen új s bármennyire elüt is az az eddig elfogadott divatos névmagyarozóktól, annyi bizonyos, hogy szerző nagy szorgalommal, tudással s ügyességgel védelmezi s bizonyítja tételét. Szerinte mindkét név alapjában neptumi fogalmat bír s közöttük különösen Buda a legtöbb valószínűséggel a hódvezek

Millenniumi történelem. Az Athenaeum r.-társaság kiadásában megjelenő A magyar nemzet története című társasági kötetek nagy munkánk (millenniumi kiadás) harmadik kötetéből (Anjouk kora) megjelentek egymás után a 31., 32., 33., 35. számokkal jelzett füzetek aszónél-szebb szövegekkel és műmellékletekkel. Mindjárt a 33. füzethez pompás műmellékletk vannak csatolva: „Conradin András visszatéréstől Velenczébe a chigolai diadal után”. El. Albert osztrák herceg arczéke és amb-rasi győzteményből. Ugyaneben a füzetben öt szép tájképet találunk eredeti felvételek után, m. Dorro Tivadartól: „Déva vára”; „Lubló”; „A rozgonyi csata-ter”; Cserna Károlytól: „Sáros vára” és „Szepes vára”, mind megannyi történelmi nevezetesség helyek. A 31. füzethez műmellékletül van csatolva „Ozorai Pipo” arczéke Andrea Del Castagno firenzel festménye után „Anjou Károly, Martell Károly és neje Klementina síremlékének” fotográfiája. Nápolyban, a Szent-Januá-us templom főbejárata feletti sírkőről véve. Ugyancsak b-ből a templomból „Endre nápolyi király síremléké-” fényképe; valamint „IV. Károly, neje Valois-lanka és fia Venczel arczékei, a karsteini vár Mária-polajának falfestményéről levéve, vannak 35. füzet-hez műmellékletül csatolva. Ennek a két utóbbi füzet-ek remek szövegeiből ki kell még külön emelnünk néhány szép tájképet, m. Cserna Károly eredeti azaival után: „Solyomkő” és „Pécs látképet”; Dörre Ti-adar rajzában: „Trencsén vára”; Székely Árpád eredeti azaival után: „Visegrád”; „Sebenico”; „A könygsfeldeni pápázkolostor” látképet. A 35. füzetben a kitűnő nül korrajz- és történetíró Poór Antal megkezdí az Anjouk-korának” második könyvét, melynek címe Cserna Károly Robert külpolitikája”. Az első fejezetben Zára-s Velencze, valamint a horvát-dalmáciai sarakok-; a második fejezetben pedig a Szerbiával való össze-ntetéről és a havas alföldi hadjáratról; a harmadik fejezetben aztán a nyugati politikáról; végül a negyedik fejezetben Károly király családi viszonyairól és boldó éveiről szól a tudós szerző rendkívül alaposag-; a vonzó és világos történelmi stílusban. Egyes füzet-ek 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 forint 0 krajczár. Félévre (24 füzet) 7 forint 20 krajczár. Aphiát minden hazai könyvkereskedésben. Az elő-írt minden számban kapnak egy-egy füzetet.

A nyitrai arpvásár vásár-bizottsága a nyitramegyei gazdasági egyesület igazgató-választmányának augusztus hó 6-án tartott ülésében a következőleg alakítottat meg: elnök Emödy József egyesületi alelnök, tagok: Engl József a Ferencz József-rend lovagja, Klein Lajos terménykereskedő, Roche B. malátagyár igazgató,

Tárgyalta továbbá az igazgatóválasztmány Turesányi Ödön egyesületi tagnak azon indítványát, hogy kéréssek fel a törvényhozás olyan törvény alakitására, mely az arató munkásokat is kötelezné cselédkönyvek váltására, miáltal elejét lehet venni a cselédek azon rossz szokásának, hogy tavasszal, midőn a napszám magas, vagy aratás idején, midőn többet kereshetnek, elhagyják gazdáikat, vagy rossz magaviseletükkel kényszerítik ezeket arra, hogy őket elcsapják. Indítványozó nézete szerint, ha az évi szegődményeseknek, az aratóknak s más mezőgazdasági munkásoknak egyenlő szolgálati könyvük lesz, a cselédek fent említett visszaélése megszűnethető, mert a szolgálati könyvből mindenkor ki fog tűnni a cselédnek egész évi foglalkozása. Az igazgató-választmány egy bizottságot küldött ki ezen javaslat és a sok tekintetben elavult cselédtörvény módosításra szoruló intézkedéseinek tanulmányozása végett. Dr. Pereszélyi Henrik indítványára elhatározta az igazgató-választmány a földmívelésügyi ministeriumhoz sürgős felterjesztést intézni s felvilágosítást kérni az iránt, hogy miért tilos a nyíltaramegyei szarvasmarhának a bécsi piacra való felhajtása, miután a vármegyében semmiféle, a kiviteli tilalmat indokoló betegség jelenleg nem uralkodik.

Buza ...	6:80	6:50	Kukoricza ...	7:50	7:—
Rozs ...	5:40	5:—	Lencse ...	6:50	7:—
Arpa ...	6:50	6:20	Bab... ..	8.—	7:80
Zab ...	6:40	6:20			

Aly forrásokból eredtek a fővárosi lapokban megjelent közlemények is. A ki fürdőnket meglátogat'n, vagy meglátogatja, az meggyőződhet arról, hogy a legegyszerűbb polgár ép úgy megfélekl ellátást nyerhet, mint ha herczeg és herczegi módon kíván élni.

A nemeteléses vadja galád rágalom. Postyén világfürdő, tehát maga után vonja, hogy ott minden művelt nyelvű alkalmazottak legyenek de az se nem történik a magyarság rovására. De hát neveltséges is egy magyar emberrel szemben ilyen vádat felhozni. Hát képzelhető-e hogy czégünk, melynek minden tagja tehát Winter Sándor is a baza szülöttje, magyar honpolgár, tetőtől talpig magyar ember, idegen nemzeti czélok szolgálatába szegődjek. Nem. Ily vádak ellen a védekezést hazafiúi önértünk egyenesen megtiltja, de bárhonnan jön is, megbotránkozással visszautasítja.

A F. M. K. E. ítéletétől nem félünk, mert azok intézői sokkal jobban ismerik a „Postyeni fürdő főberlet” tagjait, semhogy ily rágalomnak hitelt adhatnának.

Erre vonatkozólag engedessék meg csak

annylt megjegyeznünk, hogy Winter Sándor a F. M. K. E.-nek örökös alapító tagja.

Magunkat a tekintetes szerkesztőség szíves jóindulatába ajánlván, vagyunk kiváló tisztelettel:

Winter Sándor és fia.

Beküldetett. Tekintetes szerkesztőség! Tisztelt olvasóink érdekében kérjük, következő sorainknak becses lapjukban helyt adni. Utóbbi időben gyakran kérdeztünk meg az írást, vajjon igaz-e, hogy vállalatunk egy „résztvénytársaság” alakult át és hogy azt Tokajban felhagyva, székhelyünket egy szomszédos várossal cseréltük fel. Mi ezen tudakozódásokat csakis célzatosan tévútra vezető híresztelések kifolyásának tekintetvén, gyanítyuk, hogy czégünkkel a kereskedő világ rovására visszaélések követtetnek el és így kötelességünknek tartjuk a következő nyilatkozatot közzétenni: a) Az „Első Tokaji Cognacgyár” Tokajban” nincs szükség, hogy résztvénytársaságot alakítsunk, mert maga

is elég tőkével rendelkezik. b) Az „Első Tokaji Cognacgyár” csakis Tokajban létezik, mert különben gyártmánya nem lenne „Tokaji Cognac” és kívül Tokajban más cognacgyár nem létezik. c) Csakis az „Első Tokaji Cognacgyárnak” Tokajban áll jogában Tokaj város címérét, mint bejegyzett védjegyet használni, a mely védjegy a palackok címkéjén, dugasz és kupakján is alkalmazva van, mint a valódi „Tokaji Cognac” biztos ismertető jele és arra szolgál, hogy a közönséget értéktelen utánzatoktól megóvja. d) Az „Első Tokaji Cognacgyár Tokajban” a magyar kereskedelmi ministerium ellenőrzése folytán államkedvezményvel van kitüntetve és közjegyzőileg hitelesített könyvkivonat szerinti 1893/1894. évben 725.130 liter bort dolgozott fel és a Páris, Bordeaux, Haag, Nizza, London, Brüsszel, Chicago és bécsi kiállításokon aranyéremmel és a legmagasabb díjakkal lett kitüntetve. Kérjük a t. cz. közönséget ezen nyilatkozatunkat tudomásul venni. Kitűnő tisztelettel „Első Tokaji Cognacgyár Tokajban.”

Felelős szerkesztő: Vannay Ignác.

A túlhaladt nyári idény miatt

raktáromon lévő, összes nyári cikkeket beszerzési áron alul is elárusítom u. m.:

Valódi cosmanosi mosó krettonok, toilok, atl. cőperok, batistok és atl. satinok, továbbá nyári szőr- és francia voil de laine-kelméket bámulatos olesó áron. Ezenkívül ajánlom dúsan felezerelt raktáramat:

valódi rumburgi, creas-, len- és pamutvásznak; valódi Benedikt Schroll-féle chiffonokat; valódi czérna kanavászokat; valódi szepesi damasztokat és asztalteritékeket, pique és atlasz barchetteket, ágtyerítőket, paplanokat, butorkelméket, szőnyeget, cipke- és chenille-függönyöket, férh-, posztó- és gyapjúszöveteket, női- és férfi fehérneműket, nap- és esernyőket, bőrdöndőket, rövidárúkat és diszcsikkeket, valódi pottendorfi- és Hausschild-féle kötőpamutokat és mind ezen szakmába vágó cikkeket. — Temetkezési cikkekben: Érczkoporsók, szemfődelek, sirkoszorúk, gyász-rubakelmék és fátolok, nagy választékban és a legjutányosabb árak mellett.

Himmler Mór,

B.-Gyarmaton, fő-utca. (Benkő József úr üzlete mellett.)

201. 1-3.

Legbiztosabban ölő szer poloskák, bálhák, konyhaférgek, molyok és a háziállatok parazitáit ellen stb. stb.

Zacherlin

a legbiztosabban hat! Öl, pusztít, mint semminemű más egyéb szer mindenemű rovarokat és ezért van az egész világon annyira elterjedve és használatba véve. Ismertető jelle: lepecsételt üveg és a név „Zacherl.”

ELÁRUSÍTÓ HELYEK:

B.-Gyarmaton: Hayer K. Benkő J., Caerényák Gy., Ebenführer L., Fel- senburg T., Hom- mer M., Kanitz O., Szommer K., Vilim	Gy., Winter A., Stern S. Ipolyágon: Dombó K., Traut- wein D. S.-Tarjánban: Both B., Friedmann	J., Grossberger M., Grossmann I., Hol- cz G., Körey D., Majernik J., Mandl G., Okolcsá- nyi L., Schleicher P., Stieglitz J., urak	Szécsényben: Bentch Sándor, Popovics János, Engel I. urak- nál.
---	---	---	---

89 10-9

Körjegyző urak és községi előjáróságok figyelmébe.

A résztvénytársaság kiadásában megjelenő összes hivatalos és magánnyomtatványok, nemkülönben a most elkészült

utadó- és mező- nyomtatványok

rendőri

SERTÉSVÉSZ-KIMUTATÁSOK

DARVAI ÁRMÁN

könyv- és papírhelyeszközökben

rendelendők meg, ahol a társaság nyomtatványraktárát tartja

Pontos és gyors expedícióért nevezett cég jó hírneve kezekedik

5673 — 1895. szám.

Pályázati hirdetmény.

Nógrád vármegye tekintetes alispáni hivatalának 12553/1895. számú végzése értelmében a füleki járáshoz tartozó kis-terennei, lapujtói, ragyolezi, homok-terennei, czeredi és a galsai, illetőleg fülek-kelecsényi körjegyzői körökben egy újonnan szervezendő segédjegyzői (al-jegyzői) állomások évi 300 frt fizetés és 50 frt lakbér-illetmény mellett választás útján lévén betöltendők és a megválasztottak f. évi október hó 1-én működésüket megkezdendők, ezennel pályázatot nyitok és felhívom a pályázni óhajtókat, hogy kérvényüket az 1883. évi I. t.-cz. 6-ik §-ban előírt képesítésük, valamint az eddigi alkalmazásukat igazoló hatósági bizonyítványok kapcsán felszerelten az alább jelezve kitűzött választásokat megelőzőleg 48 órával ide a hivatalhoz beérkeztenni késsenek.

A választások következő sorrendben és időben a kör székhelyein fognak megtartatni:

1. Lapujtó községben 1895. aug. 28-án d.-e. 10 órakor
2. Ragyolez „ „ 29-én „ „
3. Homok-Terenne „ „ 31-én „ „
4. Czered „ „ szept. 2-án „ „
5. Fülek-Kelecsény „ „ 4-én „ „
6. Kis-Terenne „ „ 5-én „ „

Salgó-Tarján, 1895. évi augusztus 8.

Mártonfalvay,

190. 1-1.

szolgabíró.

2310/895. sz.

Viszarverési hirdetményi kivonat.

A b-gyarmati népbank, mint 10.000 frt s jár. erejéig érdekelt csatlakozott végrehajtónak fenti számú viszarverési kérvénye folytán a b-gyarmati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar földhitelintézet 18.000 frtos kölcsönügyében mint végrehajtónak, a b-gyarmati népbank, a váci takarékpénztár, Velzer Lajos és a b-gyarmati takarékpénztár csatlakozott korábbi végrehajtóknak, dr. Rosenbach Emil végrehajtást szenvedő elleni 1885. o. é. frt 18—21 félévi járadék és járuléka iránti végrehajtása ügyében a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszék 49.273/894. számú végzésével a vadkerti 939. jtkvben dr. Rosenbach Emil tulajdonánál irt I. 1. 2. sorszámú 2324. és 2323. hrszú rétekre elrendelt és a 3752/894. szám alatt fogatosított árverés folytán a csatlakozott értékbizonylat szerint 450 frtos kikiáltási árban Paczoly Gusztáv újpesti lakos verő s késedelmes fizető ellen a b-gyarmati népbank 10.000 frtos követelése s járuléka kielégítése végett a 3752/894. szám alábbi feltételek szerint fogatosított viszarverés megtartása elrendeltetik és alább a batárnap kitűzetik, egyszersmind a magyar földhitelintézet fenti követelése s járuléka s váci takarékpénztár 8500 frtos, Velzer Lajos 2450 frtos és a b-gyarmati takarékpénztár 6000 frtos követeléseik s járulékaiknak kielégítése végett, mint korábbi végrehajtóknak kívánatára a viszarverés, ha a b-gyarmati népbank meg nem tartaná, megtartandó. A fentebb

megjelölt ingatlanok az 1895. évi szeptember hó 5-ik napján, délelőtti 10 órákor Vadkert mezőváros házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának tíz %-át, vagyis 45 frt o. é. készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni. A bánatpénzről letett értékpapírokat tartozik a verő az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt az ingatlan becsárának 10 %-át tévő készpénzzel kicserélni, ha ezt elmulasztaná, vagy ha a verő az árverési feltételeknek a kitűzött időben és módon eleget nem tette, bánatpénzt elveszti és bármelyik érdekelt kérelmére a jelenlegi feltételek mellett, a verő kárára és veszélyére újabb árverés fog elrendeltetni. A bánatpénz lefizetésének kötelezettsége alól a magyar földhitelintézet, ha az árverezők sorába akar lépni, felmentetik.

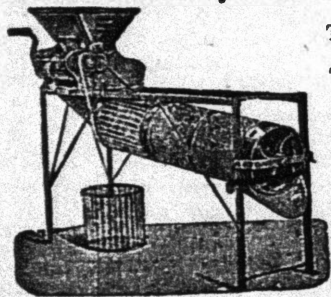
A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. B.-Gyarmaton, 1895. évi július 18-án.
197. 1—1.

Okolicsányi János, kir. tszki bíró.

STAHEL és LENNER BUDAPEST

trieur- és lemezlyukasztó gyár.

Gyár: Katona József-utca 9. sz., a Margit-híd és nyugati pályaudvar közt.

88 10—9

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:
Trieuruk a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.
Trieuruk a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gombólyú magvak kiválasztására.
Lencsetisztító és osztályozó-trieuruk az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.
Osztályozó-trieuruk.
Szabadalmazott trieuruk és osztályozó gépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieuruk csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökké átalakítását.
Malom-trieurhengerek vagy burkolatai, lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti anyagban ipari vagy gazdasági célokra. Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár-részvénytársaság BUDAPESTEN.

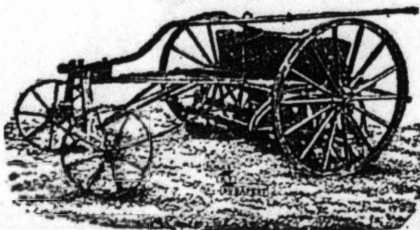
Gőz- és járgány cséplőkészületek, számos első díjjal kitüntetett Schlick-féle szab. 2 és 3 vasú ekék, mélyítő és egytetemes aczélekek.

Eredeti Schlick és Vidats-féle egyvasú ekék, talajmívelő eszközök, valamint Schlick-féle szab.

HALADÁS sorbavető-gépek.

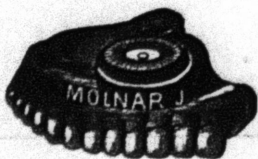
Takarmánykészítő gépek, darálók, őrli-malvok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kéveköző és marokrakó arató-gépek és fűkasztáló-gépek, szállítható mezel vasútak stb. — Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

GYÁR és IRODÁK:
VI. ker. külső váci-út 29—35.
VÁROSI IRODA és RAKTÁR:
Podmaniczky-utca 14.

MÜFOGAK.

Hölgyeknek külön műterem, befárat a kapun.

Molnár János,

120 *—3 fodrász és műfogász Balassa-Gyarmaton.

Egy jó házból származó ifjú ugyanott tanoncznak felvétetik.

Műfogak!

Műfogak!

Jó kályha a házban fűdolog!

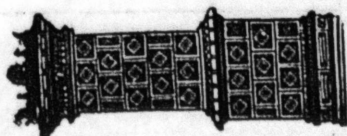
Alulírott Balassa-Gyarmaton telepedvén, itt a régi posta-utczában, Radványi házában a mai kor kívánságainak teljesen megfelelő

CSERÉP-KÁLYHA-MŰHELYT
rendeztem be; minél fogva képes vagyok bármily izlésű kályhákat és kandallókat a legkiválóbb színek- és alakokban, avagy bármely más e szakba vágó czikket pontosan, gyorsan és jutányosan elkészíteni.

Takarékúthely-burkolatok fehér, szürke és kék színben a legolcsóbb áron kaphatók.
Ávult kályhák átrakását és javítását szintén jutányosan elvállalom. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Pencs Ferencz, kályhámester.

B.-Gyarmat, régi posta-utca 26. sz.

„Ne vasaroljunk kovácsnál szemet!”
Ezt mondja egy régi közmondás.
Ugyanezen találó közmondást vonatkoztathatunk és pedig jogosan az én telephemre is, amennyiben csak egy oly nagy szabású, keszpenzel díszített oriai áruanyaggal felszerelt raktár képes üzletfeleinket az az előnyt nyújtani, hogy vásárlásainál mindenkori jó eredményeket érhet el.

Gyönyörű minták magánvásárlóknak ingyen és bementve. Gazdag tartalmú mintakönyvek, melynek meg eddig nem léteztek szabók részre bémentetlennél.

Szövetek öltönyökhöz.

Pajuvien és Dosking a magas klórus számára. Előírás szerinti szövetek a cs. és kir. hivatalnokok egyenruháihoz, valamint hadastyánok, tilulók, tornászok, berőtörtek részére; kelmék teke- és játékszítalakra, kockák bevonásához.

A legnagyobb raktár stajer, ka tintai, tirol stb. lodenekben úri és női használatra eredeti gyári árákon és oly nagy választékban, milyennel 200 versenyző sem képes rendelkezni.

A legnagyobb választék csakis finom és tartós női kendőkben a legdivatosabb színekben. Mosó szövetek, utazó plédok (mint ujji-4-14ftig továbbá) **szabó-kellékek** belések, gombok, tűk, csérák, stb.)

Méltányos árú, becsületos, tartós, tiszta gyapjú kelmé-árakat és nem olcsó rongyokat, melyek a szabók keresetté csomólják, ajánl:

Stikarofsky János,

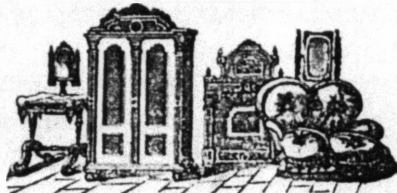
65. BRÜNN (oszt. Manchester). 20—19

Legnagyobb gyári raktár kelmékben 1/2 millió ft értékben.

Székföldés csakis utánvétellel.

OVÁS! Gyönyörű és házalók rendesen „Stikarofsky árúja” címkevel ellátott szöveteket, kelméket hoznak nagy mennyiségben áruba. Ezen vásárlással szemben kijelentem a t. vásárlóknak, hogy én az előbb említetteknek árát semminemű feltételek mellett el nem adom.

Bevásárlás részletfizetésre is eszközölhető!

SCHÖNFELD MIKSA,

kárp., aszt. és esztorgályos bútorraktára B-Gyarmat, a KOSSUTH-utczában.

Ajánlja dúsán felszerelt, jutányos árú raktárát szilárd anyagból készített, modern izlésű, különféle fa- és kárpitos bútorkban úgy egyenként, mint szalónok, szobák, vendéglők és egyleti helyiségek teljes berendezésére nézve. Dús választék olajnyomatú és üvegre festett, kitűnő kivitelű, tetszetős fal-, táj- és egyéb ábrázatú képekben, fa- és aranyozott keretű tükrökben.

Gyermekekcsik, nemkülönben mindennemű és méretű koporsók nagyválasztékú raktára.

Videki megrendelések pontosan és lehetőleg gyorsan teljesítetnek.

Egy jó házból való fiuasztalos tanoncuzl azonnal felvétetik.

52—13

131.

3888/1895. szám.

A b-gyarmati járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Az ujonnan rendszerezett nándori és lugyagi körjegyzői, valamint lesti jegyzői állásra pályázatot nyitok.

Javadalmazás:

I. Nándori körjegyzőség Nándor és Mohora községekkel évi 400 ft fizetés, 100 ft lakber és 90 ft ösztálány, összesen 590 ft.

II. Hugyagi körjegyzőség Hugyag és Tráza községekkel évi 450 ft fizetés, 100 ft lakber és 90 ft ösztálány, összesen 640 ft.

III. Lesti nagyközségben évi 500 ft fizetés, 100 ft lakber, összesen 600 ft és hivatalos utazások alkalmával szabályrendeletileg megállapítandó napi és fuvardíj.

Felhívom a pályázni kívánókat, hogy az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §. illetve 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában körülírt, valamint gyakorlati és erkölcsi minősítésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket hivatalomhoz beárólóg folyó év augusztus 25-ik napjáig benyújtsák.

A Lesti közégi jegyzőségben a tót nyelvnek bírása szükséges.

A választást f. évi augusztus 26-án d.-e. 9 órakor Nándorban,

f. évi augusztus 26-án d.-u. 3 órakor Hugyagon,

f. évi augusztus 28-án d.-e. 9 órakor Lesten fogom megjelteni.

B-Gyarmaton, 1895. aug. 8-án.

Baintner, főszolgabíró.

Popovics János

vas- és fűszer-üzletében Szécsényben egy jó házból való fiu tanulóul felvétetik.

182. 3—4

Méltóságos gróf Mailáth Géza

úr és Molnár János örökösök tulajdonát képező **patvarczi ipolyi-malom** f. hó 20-án hat egymásután következő évre nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adatni. Az árverés reggel 9 órakor **Patvarczon** fog megtartatni.

188. 2—2.

BIKSZÁDER

alkalisch-muriatisches

SAUERWASSER

BRÜSSEL 1888

BIKSZÁDI

égyényes konyhasós

DÉCS 1873 W.-ÉN

SAVANYUVIZ

Borral s gyümölcszörpökkel vegylve kellemes üdítő italt szolgáltat.

BIKSZÁD GYÓGYFÜRDŐ.

Szatmármegye keleti szélén, szelektől magas hegyek által védett erdei fensíkon fekszik: Szinér-Váralja Állomástól (szatmár-nagyhányai vasut) 2, Técső állomástól (magy. északkeleti vasut) 4 óra járásnyira.

Égyényes konyhasós vize kitűnő hatásának a következő körülményekből bizonyított: Idült tüdőhurut, tüdőelégység és a kezdődő gümőkórú idült gyomorhurutnál anapontkénti hányingert, fejfájásokat, fejszédüléseket szünteti, az egész vérkeringést jókékonan emeli s így az emésztést és a jó étvágyat teljesen helyre hozza. Az epe-elválasztást a májban siettet, az epe-elválasztó utakat jó karban tartja; ugyancsak oldó hatásánál fogva az egész bélcsatornát tisztán tartja. Ez okán fogva kitűnő csapadék, sárgaság, máj- és lép-daganat ellen.

Bikszádi gyógyforrások ásványvizeinek kútkelzelősége.

Ajánlja e vidéken még nem ismert, az alföldön már legnagyobb kelendőségnek örvendő, az ásványvizek között legkellemesebb ízű s kitűnő gyógyhatású savanyú vizet.

Főraktárak:

B-Gyarmaton: Vilim Gyula, Szécsényben:

Popovics János, Losonezon: Bulyi János,

Füléken: Büchler Pál, S-Tarjánban: Mandl

Gábor uraknál.

15—15.

CURORT BIKSZÁD

an der östlichen Grenze des Szatmárer Comitatus, auf einer waldigen, vor Winden durch hohe Gebirge geschützten Hochebene gelegen; von Szinér-Váralja (Szatmár-Nagyhányai Bahn) 2, von Técső (Ung. Nordostbahn) 4 Stunden entfernt.

Die alkalisch-muriatische Heilquelle Bikszád ist von ausgezeichneter Wirkung bei: chronischen Lungencatarrh, Emphysem und beginnender Tuberculose. Das Wasser stillt bei chron. Magencatarrh den häufigen Brechreiz, Kopfschmerz und Schwindel, ist von wolthätigem Einfluss auf die allgemeine Blutcirculation und fördert somit den Appetit und die Verdauung, und trägt in Folge seiner lösenden Wirkung zur Reinhaltung der Gallenwege und des gesammten Verdauungskanals bei. Daher unübertrefflich bei Hämorrhoiden (goldene Ader), Gelbsucht, sowie bei Leber- und Milzanschwellung.

Védjegy. **Mária-czelli** Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, néthűlőseletem és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgringesség, bűrés lehelet, teljűtség, savanyú, teljűség, hasmenés, gyomorégés, teljűség, nyálkahiváslás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös szűkölés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult tejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomorteljesítésnél étellekkel és italokkal, gillisták, májbajok és himoroidoknál.

Emített bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerárú Budapest, Király utca 13 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kúszó aláírásával (C. Hrády) és ezen szavakkal: „Valószínűleg bizonyított”.

A Mária-czelli gyomorcseppek valódián kaphatók.

B-Gyarmaton. Cservényák Gy. és Kanitz Ö. gyógytárában. Ipolyhágon: Berkó István gyógyszerésznél.

Aranyérmekkel kitüntetve.

Első cs. és kir. kizár. szabadalm.

Aranyérmekkel kitüntetve.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Wien, III. Hauptstr. 120. sz., saját házában.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai raktárak, vasút-, ipar-, bánya- és hűmortalársulatok, építkezési vállalatok, **VÁLLALKOZÓK és EPITŐMESTEREK**, valamint gyártulajdonosok szállítója. — Ezen homlokzathasználatok, melyek mészben oldhatók, száraz, porított állapotban 40 különféle színminőségben különként 16 krtól feljebb szállítanak és a festékszínek tisztaságát illetően teljesen hasonló az olajmázoláshoz — Mintalapok és használati-utasítások ingyen- és bérmentve küldetnek.

106. 20—14.

gyűrű- és sima- ACZÉLLEMEZ HENGEREKET,

1., 2., 3 és 4 vasú hántó ekéket,

különféle láncboronákat,

„Austria” sorvető gépeket,

Blunt-féle ensilage
zöldtakarmány sajtókat,gyümölcs- és főzelékszaló készülékeket,
bor- és gyümölcs-sajtókat,szőlő zúzókat és bogyómorzsolókat,
önműködő „SYPHONIA” növény- és szőlő-
vessző permetezőket

a legjobb minőségben gyártanak és szállítanak

MAYFARTH PH. és TÁRSA

132.

csász. és kir. kiz. szabad.

10—10

Alapított 1872.

gazdasági gépgyárak, vasöntőde és gőzházor.

Bécs, II. Taborstrasse Nr. 76.

600 munkás.

Árjegyzékek és számos elismerő levelek bérmentve küldetnek — Képviselek és viszontárúsítók felvételnek.

CSEPLŐGÉPEKET,

kézi-, járgány- és
gőzhajtásra.

1—6 lófogatú

JÁRGÁNYOKAT,

Legújabb

gabnarostrákat, triórókat és kukorica
morzsolókat,

széna és szalma sajtókat,

kézi erőre, szállító készülékkel vagy a nélkül

A b-gyarmati járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Az alsó-esztergályi és szélyi körjegyzőségekben egy-egy segédjegyző rendszerezésére rendelkezésére áll, ezen évi 300 forint fizetés és 50 forint lakbérrel járvánvalmazott állásokra pályázatot nyitok.

A választások határidejéül f. évi szeptember 12-ikéig reggeli 9 óráig Zsélybe és d-u. 3 óráig Alsó-Esztergályba azzal tűzöm ki, hogy a megválasztott segédjegyzők állásukat október 1-én elfoglalni tartoznak.

A tot nyelvetnek ismerete szükséges.

Felhívom a pályázni kívánókat, hogy az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §. illetve 1883.

évi I. t.-cz. 6. §-ban körülírt, továbbá gyakorlati és erkölcsi minősítéseket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hivatalomhoz beazórolag f. évi szeptember 11-ig benyújtsák.

Balassa-Gyarmaton, 1895. aug. 10-én. 200 1—1. Baintner Arnold, főszolgabíró.

1662/1895. sz.

Arverést hirdetményt kivonat.

A szécsényi kir. járásbíró mint teiekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Deutsch Sándor végrehajtónak Vanya Pál végrehajtást szenvedő elleni 39 forint 82 krtól követelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a b-gyarmati kir. törvényszék a szécsényi kir. járásbíró területén lévő Szécsény nagyközségben fekvő, a szécsényi 127. sz. tjkvben A. f. 1. sor 194. hrsz. alatti ház, udvar és kertre, az 1881. 60. t.-cz. 156. §-a értelmében 495 forintban és ugyanazon tjkvben A. f. 2. sor 945. hrsz. alatti ingatlanra, a végrehajtási törvény 156. §-a értelmében 44 forintban ezenen megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi szept. hó 28. napján d.-e. 10 órakor a kir. bíróság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kikiáltott ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

129 1—1.

Szilassy, kir. járásbíró.

Eladó.

Szelestyényi határban Varbóra vezető út mellett, összesen 2568 ☐-ól szőlő szabadkézből eladó, a szőlőalijban van egy borház, mely egy nagy és egy kis szobából, konyhából áll, a borház széles tornáccsal épült, ablakok vas táblákkal ellátva, a borházból nyílik egy kőbe vajt pince, elől téglaboltzattal, azon felül van még egy másik pince, az udvaron két jó ivóvízzel, a szőlő egy része termő, a szőlőbe több száz legnemesebb gyümölcsfa, melyek egy része már termelő, a kádak, hordók, új keményfa prés szintén úgy a méhes a szőlővel együtt lesz eladva, a vétel iránt az alulírttal értekezhetni Ipolyságon.

Vitalis Mór.

1727 1895. sz.

Arverési hirdetményt kivonat.

A szécsényi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a szécsényi takarékpénztár végrehajtónak Luchkovicz Imre végrehajtást szenvedő elleni 92 forint követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a b-gyarmati kir. törvényszék a szécsényi kir. bíróság területén lévő, Megyer község határában fekvő, a megyeri 521. sz. tjkvben A. I. 1. sor 131. hrsz. alatti Luchkovicz Imre nevében álló ház és beltelekre 1008 forintban, — ugyanezen tjkvben nevezett nevében álló A. I. 4. sor 1534. hrsz. a szőlőre 264 forintban, — a megyeri 107. sz. tjkvben A. f. 1. sor 111. hrsz. a. ingatlanból Luchkovicz Imre birtokjuttalékára 17 forintban, — és ugyanezen tjkvben A. f. 2. sor 455. hrsz. a. ingatlanból nevezett birtokjuttalékára 17 forintban ezenen megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi szeptember hó 24-ik napján délelőtt 10 órakor Megyer község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kikiáltott ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsényben a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1895. július hó 19-én.

194. 1—1.

Szilassy, kir. bíró.